

DERİ VE KUNDURA İŞÇİLERİNİN SESİ

Yenileşme

Yıl 2 sayı 24

DERİ-İŞ'İN GELECEĞİ

Bir Deri-İş Sendikası vardır. İşçisine ve işverene karşı sınıfına düşmanlıkta yarış eden işverenler sendikasına ve işverenlere boyun eğmekle ünlü işçisini dinlemeyen tabanın söz ve karar sahibi ilkesine saygısı olmayarak. Bir avuç sözüm ona işçi temsilcisinin, sendikacının kendi kendilerine karar alıp uyguladıkları bir sendika Deri-İş. Aylardır bir gazete bile çıkaramayan, fikir fukarası, esen rüzgara göre yön değiştiren bu sendikanın, genel başkanı aylar önce emekliye ayrıldığı için olağanüstü Merkez Genel Kurulu geçtiğimiz ay sonunda yapıldı.

Ölmekte olan bir sarı sendika örneği idi bu kongre. Kongre delegelerinin iki ana bölümünü Beykoz Deri Kundura ve Kazlıçeşme Deri-İş Şubesi delegeleri meydana getiriyordu. Kazlıçeşme Şube Kongresi, merkez genel kurul tarihinden 12 gün önce yapıldığı için, genel merkez kongresi Kazlıçeşme delegelerinin iradelerini yansıtmaktan uzaktı. Gerçi tüm iddialarının aksine, Kazlıçeşme Deri-İş Şube Kongresini ileri gelenler kazanmıştı. Ancak bu ileri şubenin

delegeleri, şube kongresinden sonra kendi aralarında ortak kararlar alma zamanı bulamadıklarından olsa gerek, birleşik bir eylem kuramadılar.

Beykoz delegeleri ise, ikili bir yapı gösterdi. Bir kanat, Beykoz Deri-İş Şube Kongresinde, bugünkü sarı sendikacıların listelerinden delege seçilmelerine rağmen, Beykoz Deri Kundura'da sarı sendikacıların ihanetini görüp, ilerici sendikal mücadeleye katılmanın gereğini kavrayan arkadaşlardan oluşuyordu. Diğer kanat ise her şeye rağmen işveren usaklığında, işçiye ihanette birleşen kişilerin karışımıydı. Bu anlayışla dırki Beykoz Şube Kongresinde başımıza çörekendirilen sarı şebekeye destek ve akıl hocalığını esirgemeyenler, genel merkez kongresinde ödüllendirildiler.

Kongreye katılan delegelerin deyimiyle kongre tam bir rezaletti. İşçi sınıfının sorunlarına çözüm bulmayı bir kenara bırakın, derilerin konuşulmasının bile ihtiyacı duyulmadığı kongrede, ayakkabı işverenler sendikasının çelenginin en göze çaracak yere yerleştirilmesi bir başka suçüstü bel-

gesiydi. Oysa, bir diğer yandan ayakkabı işverenleri sendikası başkanının faşist sendikacılığa çanak tuttuğunu, bu nedenle, Yeşil kundurada yetkinin kaybedildiğini söyleyen yine sahtekarlıkta yarış eden Deri-İş yöneticileridir.

Deri-İş Genel Merkez Kongresinde bahsetmeye değer bir değişme olmadı. Eski tas, eski hamam.

İşçi sınıfı bilimine inanmış, sınıf ve kitle sendikacılığını özümlemiş bir yönetim değişikliği olmadan Deri-İş ayağa kalkamayacaktır.

İşçi arkadaşlardan gizlencesine gerçekleştirilen kongre, çok az işçi arkadaş tarafından izlendi. Biz YENİLEŞME olarak kongreyi izledik. Delegelerle sohbetleri - mizde şunu gördük. Delegelerin büyük çoğunluğu sendikayı benimsememekte. Hatta kongreyi izlemek gereği duymamakta. Deri işçisi topyekün bir arayışa girmek zorundadır. Ciddi bir çaba, sendikayı, bu asallardan kurtaracaktır. Kongrede ilginç olan bir başka şey, delegelerin çalışma raporunu okuma ve eleştirme gereği duymamasıydı. İstenilse kongre iki saatte tamamlanırdı. Laf olsun diye iki günde bitirildi.

disk beykozda

Yaklaşık 10 bin işçinin çalıştığı Beykoz'da sarı sendikacılık zinciri henüz kırılmamıştır. Ancak sarı sendikacılık çemberinde inin inin inleyen bu işçiler yavaş yavaş mücadele bayrağını yükseltiyorlar.

İlk kıvılcım, askeri işyeri olmasına rağmen UMURYERİ ONARIM DESTEK KOMUTANLIĞI işyerinde çıkmıştır. Türk-İş'e bağlı işçi sendikalarından Türk Harb-İş Sendikası'nın bütün engellerine rağmen, tüm sahteciliklerine rağmen yetkiyi DİSK'e bağlı ASTER-İŞ SENDİKASI almıştır. Bölgedeki tüm ilerçilerin elbirliği ile elde edilen bu başarı Beykoz yöresindeki tüm yurtseverlerindir. Elbette ki en büyük pay işyerinde çalışanlardır.

Aylar süren mücadele böylece sonuca ulaşmıştır. Beykoz'da ilk kez böylesine bir başarıya ulaşan işçi sınıfı mücadelesi, geleceğin Beykoz'unun tohumlarını atmakta.

Türk-İş bünyesindeki en sarı ve Amerikancı bir yapıda olan Türk Harb-İş Sendikası'nı Umuryerinde dize getiren DİSK'e bağlı ASTER-İŞ SENDİKASI'nın ve umuryeri'nin mücadeleden yıl -

mayan işçileri mücadelemize güç katmışlardır. Yolumuzu aydınlatan uğraşlarından dolayı kendilerini kutlarız.

Sınıf sendikacılığının bayrağını mutlaka dalgalandıracak olan YENİLEŞME Umuryeri işçilerinin kavgasına başladığı günden beri destek olmuş, elinden geleni esirgememiştir. Bu nedenle başarının ayrı bir anlamı vardır.

Ekmek Gül ve
Hürriyet Günleri
Ellerimizdedir

19'lar kazandı !.

18.11.1975'te bildirmişti ve tazminatı olarak 19 kişiyi işten attılar. Neydi bizim suçumuz. Direnişe öncülük ettiniz diyor işveren. Biz de bunun yalan olduğunu söyledik. Çünkü istira - hatlı olan 4 kişi vardı. İki arkadaşımız da senelik izinde idi. Üretimle ilişkisi olmayan iki arkadaşımız da vardı. Onlar da biliyor bizim suçsuz olduğumuzu. Yapmak istedikleri tek şey YENİLEŞME'yi yok etmektir. Başaramadılar. İşvereni mahkeme - ye verdik. Haklıydık. Tazminatlarımızı alma hakkını mahkeme kararıyla kazandık. İşveren bize o zaman tazminatı verseydi, işçi arkadaşlar buna karşı çıkacaktı. Biliyorlardı. İşveren sarı sendi-

ka ile bir olup bizi suçlu göstermeye çalıştı. Neler demediler ki bizim için. Makine kırmışız, a - dam döğmüşüz. Daha akla gelmeyen çirkin iftiralar savurmuş -lardır.

Evet arkadaşlar, şimdi de konuşunlar kimin haklı olup olmadığını. İşveren ve sarı şebekeye iki sözümüz var. Şunu kafalarına iyice sokmalılar. Bugün Türkiye'de işçi sınıfı önüne örülen her duvarı yıkacak kadar güçlüdür. Sizin gibi çömezlerin başkaları vız gelir bize, vız.

Zafer işçi sınıfının olacaktır. YENİLEŞME engelleriyle a yıla zafer ulaşacaktır.

Atılan 19 işçi adına
Bedat ÖZSOY

Beykoz işçilerinin MADEN-İŞ'le dayanışması çığ gibi büyüyor. Selam olsun İşçi Sınıfımızın grevci yiğit oğullarına !...

Türkiye işçi sınıfının ekmek, özgürlük mücadelesi her şeye karşın ilerliyor. İşçi sınıfımızın ekonomik-demokratik kitle örgütü DİSK (Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu) sömürüyü sınırlandırma ve sömürüyü yok etme savaşımında yeni mevziler elde ediyor.

Gelişmenin büyüklüğü, emperyalist tekelleri, işbirlikçi patronları ve onların her türlü iktidarını rahatsız ediyor. Bu gelişme durmalı diyorlar. Saldırıyorlar, ölüm saçıyorlar besleme komandolarıyla. Grevlere silahlı sopalı saldırılar düzenliyorlar.

Demokrasi savaşımının bel kemiği DİSK henüz 1967 yılında kurulmasına karşın, dev adımlarla ilerliyor. Ve artık günümüzde işçi sınıfımız, ekonomik mücadele örgütü DİSK'in yer almadığı yığın eylemleri düşünmez oldu. Demokrasi cephesinin ve geleceğimizin güvencesi işçi sınıfımız, sınıf olarak en önde, en savaşkan. Kurulduğu günden bu yana işbirlikçi sermayenin saldırı ve imha planlarını boza boza gelen DİSK, 16 haziranlardan, 16 eylüllerden zaferle çıkarak bu günlere geldi. İşbirlikçi sermaye saldırılarına bir halka ekliyor. Yaşadığımız bu günlerde DİSK'e vurmak, DİSK'i çöktürmek için, MESS ile, MADEN-İŞ'e yükleniyor. MADEN-İŞ, DİSK'in orta direği. MESS (Metal Eşya Sanayicileri Sendikası) DİSK'e bağlı. MADEN-İŞ'e kendi şartlarını kabullen - dirmeye çalışıyor. Zengin ve san-

lı mücadele geleneği olan işçi sınıfımızın yiğit oğulları MESS'in kölelik şartlarına hayır diyor. Ve Madeni Eşya İşkolunda kısa zamanda 40.000 i aşkın işçi grev çadırlarında, MESS'e direnmek, ekmek için direnmek, faşizme karşı durmak oldu. Sınıf ve kitle sendikacılığını savunmak oldu.

Güç maddi koşullar içinde kavgaya çıkıldı. Grev çadırlarında, grev okullarında sınıf mücadele - sinde en önde mücadeleye atılan MADEN-İŞ'li grevçiler Türkiye işçi sınıfının çıkarlarını savunuyor. Grevler Türkiye MADEN-İŞ SENDİKASI'nın mücadelesi olmaktan, DİSK'in mücadelesi olmaktan çok tüm ilericilerin Türkiye işçi sınıfının mücadelesi olmuştur.

Favga, emek-sermaye çeliş - kisinin, sınıf mücadelesinin odak noktası şekline geldi. Bu kavgayı mutlaka işçi sınıfı kazanacaktır. Kazanmalıdır. Bu anlayışla tüm arkadaşları, grevler bitene dek sürekli bir dayanışmaya çağırıyoruz.

MADEN-İŞ SENDİKASI ile Beykoz yöresi ilericileri olarak, Beykoz ve Paşabahçe fabrikaları olarak gerekli ilişkiler kurulmuştur. Beykoz ve Paşabahçe işçileri daha ilk günden en güzel dayanışma örneklerini vermeye başladılar. Bu özveri süreklilik kazanmalı, MESS dize gelene dek sürmelidir. Türkiye işçi sınıfının ortak sloganı şekline gelen " DGM'yi Ezdik, Sıra MESS'te " sesleri Beykoz'dan da yükseliyor.

Dayanışmayı yaygınlaştıralım!

mess yenilecek !

Bezköz bölgesi işçileri grevci MADEN-İŞ SENDİKASI ile dayanışmanın bir diğer örneğini vermektedir.

Olanaklar ölçüsünde grevdeki işyerleri ziyaret edilmektedir. Grevci arkadaşlarımızın; işçi sınıfımızın demokratik haklarına saldırının geriletilmesi ve yeni haklar elde edilmesi amacıyla başlatıldığı bu onurlu mücadelede en önde kavgaya verenleri selamlamak için grev yerlerine gidiyoruz. Ulusal planda olsun, uluslararası planda olsun en büyük destek gören yiğit MADEN-İŞ grevçilerini kavgalarında yalnız bırakmadığımızı somutladığımız ziyaretlerimizle gösteriyoruz.

İlk olarak İstanbul Topkapı yöresinde kurulu 1050 işçinin grevde olduğu M. A. N. Kamyon ve Otobüs Fabrikası'na gidilmiştir.

Ortak kavgaya türkülerinin hep birlikte haykırıldığı, MADEN-İŞ'in MESS'e karşı başlatıldığı BÜYÜK GREV'in nedenlerinin vurgulandığı ziyarette, Fabrika baştemsilcisi, Beykoz Deri Kundura'dan bir arkadaş ve MADEN-İŞ SENDİKASI Eğitim Dairesi Müdürü birer konuşma yaptılar. Karşılıklı sohbetlerle düşünce alışverişinin yapıldığı ziyaret tam bir DOST - LUK, BİRLİK, DAYANIŞMA örneği idi.

İkinci olarak Sümerbank'a bağlı MANNESMAN Boru Fabrika - sına gidildi. Bildiğiniz gibi Mannesman işçileri DİSK'e bağlı MADEN-İŞ'e yeni geçmişlerdi. MADEN-İŞ saflarında örgütlenen 700 işçi MESS'in ve Sümerbank Genel Müdürlüğü Kemal Vahpol'un işçi düşmanı tutumundan dolayı greve çıkmak zorunda kalmışlardı. 7 Aydır büyük bir azimle, kararlılıkla grevde olan Mannesman işçileri bizleri bütün dostlukları ile karşıladılar.

Mannesman işçilerine ziyaretimizin bir başka anlamı Beykoz Deri Kundura Fabrikası işçileri ile ortak bir işverene bağlı bulunmalarıydı.

Bu nedenle ziyaretimiz dayanışmanın ötesinde tam bir bilgilendirme alışverişi oldu.

Örneğin, kıdem tazminatının yıllardır 35-40 gün arasında değiştiğini öğrendik.

İşçilerin her sene kar dağılımından ikişer maaş tutarında pay aldıklarını öğrendik.

MESS denen Metal Eşya Sanayicileri Sendikası'nın Mannesman gibi Kamu İktisadi Devlet teşekküllerinden milyarlarca vatan aidat (ödenti) larla ayakta durduğunu, yani bizlerin yarattığı değerlerle, bizlerden kesilen vergilerle, işverenler örgütünün nasıl güçlendirildiğini öğrendik. Ve işverenler sendikası'nın bu olanaklarla bizlerin ekmeğine aşına, nasıl kastettiklerini, kazanılmış haklarımızı nasıl gaspetmek istediklerini gördük.

Grev ziyaretleri sürecektir. Daha çok ve değişik arkadaşlarımızın ziyaretlere katılması, sınıf ve tarihsel bir yükümlülüktür.

16 Haziran

- Onaltı Haziran
- Yüzbin işçi yürüdü
- Onaltı Haziran, genel direniş
- Burjuvaziye,
- Tüm sömürüye,
- Nasırli ellerin
- Yumruğu bugün
- Onaltı Haziran
- İşçi eylem birliği
- Onaltı Haziran genel direniş
- Burjuvaziye,
- Tüm sömürüye
- Nasırli ellerin
- Yumruğu bugün
- Onaltı Haziran
- Emperyalizme karşı
- Onaltı Haziran, genel direniş
- Burjuvaziye,
- Tüm sömürüye
- Nasırli ellerin
- Yumruğu bugün

15-16 HAZİRAN DİRENİŞİ

15-16 Haziran Genel Direnişi, Türkiye İş-Sınıfının mücadele tarihine altın harfle yazıldığı sanlı bir sayfadır.

15-16 Haziran Genel Direnişi, burjuvazi-kendili kendine hareket edemeyeceğinin kanıtıdır.

1960 yılına kadar yasal hakların kazanılması için verilen mücadele daha sonra siyasal çelişkinin sertleşmesiyle birlikte gelişti.

1961'de grev hakkının kanunlaşması için 60 bin işçinin katıldığı Sarayhan Mitingi, 1963'te 271 ve 275 sayılı Top-Sözleşme, Sendika ve Grev Yasalarının yürürlüğe girmesini sağladı.

Ancak Türkiye İşçi Sınıfı, daha etkili, daha kararlı mücadele verdiğine Türk-İş'in güdeni yalnız bıraktığı gözükmüyor.

Türk-İş'in Amerikan tipi sarı sendikacılığı ve sermayeden yana tavrına karşı geç bir tepki olarak 1967'de kurulan DİSK'in devrimci ilkeler doğrultusunda bağımsız, Demokrasi, Barış ve Toplumsal İlerle-yolundaki kazanımları sermaye sınıfını başa düşürdü.

Yıl 1970. Uluslararası tekelci sermaye, o-Türkiye'deki işbirlikçisi, burjuvazi iş-sınıfının devrimci hareketinden son derece tedirgin gözüküyor. Egemen güçler hız-

la gelişmekte olan toplumsal uyanışı -dun-umak için 271 ve 275 sayılı Yasalarla de-gişiklik yapan tasarıyı hazırlıyor. Bu yeni tasarıya göre çalıştığı işkolundaki diğer işçilerin 1/3'ünü örgütlemeyen sendikalar, yani Türk-İş dışındaki tüm sendikalar, kanunluluğundan fesh oluyordu.

16 Haziran günü Türkiye İşçi Sınıfı, şah-lanmış 100 bini aşkın işçi kadın-erkek omuz-omuzla İstanbul, İzmit, Gebze'de işi bırakarak meydanlara, sokaklara doldular ve yil-rüyaya geçtiler.

Direnişe geçen işçilerin birleşerek daha büyük bir güç haline gelmelerini önlemek için iktidar, polis ve askeri birlikler çağırarak direnişin yer yer kanlı çatışmaya dönüşmesine yol açtı. Kolluk kuvvetlerinin kadın erkek demeden giriştiği insafsız sal-dırı üzerine, Mehmet Gıdık, Yaşar Yıldırım ve Mustafa Baylan polis kurşunlarıyla katledildi. Yüzlerce işçi yaralandı, Ertesi-gün AP iktidarı sıkıyönetim ilan etti. DİSK yöneticileri ve yüzlerce işçi tutuklandı, Sıkıyönetim mahkemelerince yargılandı, bin-lerce işçi işten atıldı.

Daha sonra C. İ. P. TİP ve TBP'nin baş-vurması üzerine Anayasa Mahkemesi, söz-konusu değişiklik hükmünü iptal etti.

15-16 Haziran Genel Direnişi Türkiye İş-çi Sınıfının gücünü bir kez daha kanıtladı.

15-16 Haziran Türkiye İşçi Sınıfının de-

mookratik haklarının en güçlü savunucusu olduğunu, kazanıldığı haklardan kolayca va-geçemeyeceğini gösterdi. Ve en önemlisi bugün işçi sınıfının devrimci sendikal ör-günü DİSK, 15-16 Haziran geleneği üzerin-de gelişiyor.

15-16 Haziran gerici güçlerin iddia ettik-leri gibi, veya bazı akli-evvel maracları-ların belirttiği gibi bir ihtilal provası de-ğildir. 15-16 Haziran işçi sınıfımızın ilerici sendikal örgütü DİSK'e nail sahiplendiği-nin bir örneğidir. 15-16 Haziran bir niya-tal eylemdir. İşçi örgütlenmesini gerici Türk-İş'e teslim etmenin yüzbinlerce işçi tarafından dışa dış bir mücadele ile geri-telilmesi, feshedilmesi demektir.

15-16 Haziran, Demokrasi, Ekmek, Üzgür-lük mücadelesinde ileriye atılacak olan her adımın, ancak ve ancak işçi sınıfının öncü-lüğünde gerçek olacağını anlaşıldığı gün-dür.

15-16 Haziran, Ulusal Demokratik Güçle-rin eylem birliğinin sadece işçi sınıfınca sağlanabilirliğinin bilince çıktığı gündür.

İşçi sınıfımız, 1976, 1977 1 MAYIS'larda 16 Eylül'de, bugün MESS'e karşı verdiği sa-vaşlarında, 15-16 Haziran geleneğini sür-dürüyor.

15-16 Haziran Şanlı Direnişi'nin 7. Yıldö-nümü Türkiye İşçi Sınıfına ve tüm emekçi halkımıza kutlu olsun.

yenileşme toplu iş sözleşmesi öntaslağı

Toplu İş Sözleşmesi süresi 2 yıl olup, her yıl zamları seyyanen birinci yıl saat başına 10 TL, ikinci yıl 10 TL olmalıdır.

- 4 maaş ikramiye verilmelidir.

- Kıdem tazminatı her yıl için 40 gün olmalıdır.

- Kıdem zammı, her yıl için 10 kuruş olmalıdır.

- Çocuk parası 100 TL olmalıdır.

- Yakıt parası net 1500 TL olmalıdır.

- İzin harçlığı 1500 TL olmalıdır.

- Verilen evlenme parasına bir maaş eklenmeli ve izni 10 gün olmalıdır.

- Dini Bayramlarda net 1000 TL harçlık verilmelidir.

- Öğrenim yardımı olarak

a) İlkokul için 750 TL,

b) Orta ve lise için 1000 TL,

c) Yüksek okul için 1500 TL olmalıdır.

- İşçinin ölümü halinde ailesine 20.000 TL yakınlarının ölümü halinde 5000 TL verilmelidir.

- Ölüm ve doğum izinleri 7 güne çıkarılmalıdır.

- Doğum yardımı 2000 TL olmalıdır.

- Yemek parası 25 TL olmalıdır.

- Her sene otobüs temin edilmelidir. Ak-

- halde günde 15 TL verilmelidir.

- İstirahat paralarından kesilen 2 günlük işverence ödenmesi.

HODRİ MEYDAN

S. Dönem Toplu İş Sözleşmesi yaklaştı.

Son günlerde, sarı sendikacılar bizlere hi-zmet ediyormuş havasıyla sık sık bildiri ya-yınlamaya başladılar. Son girişimlerinde tüm işçiye olmasa da belli sayıda kişilere ulaştırdıkları taslak kağıdına sözleşme is-teklemlerini yazmamızı istiyorlar. Yazaca-ğız ve haklarımızı bütün gücümüzle savu-nacağız.

Sarı sendikacılar yayınladıkları bir baş-ka bildiride işçilerden güç alarak görev yaptıklarını belirtmeden edemiyorlar. İta-hası var, fabrikadaki işçi arkadaşların ö-nemli bir bölümünün bugünkü yöneticilere duydukları güvensizliği gözlerden uzak tut-ma hesabındalar. O nedenle olağanüstü kong-re yoluna alaşağı edileceklerinin hırçını-ğı içinde tümümüze saldırıyorlar. Sanki o-lağanüstü kongreye başvurmak yasa hakkı-mız değilmiş gibi. Toplu Sözleşme görüş-melerine yarın başlayacakmış gibi YENİ-NİLEŞME'yi bölücülükle suçluyorlar. Oysa Toplu Sözleşmeye tam 3,5 ay gibi u-zun bir dönem var önümüzde. İddia ediyor-lar işçi bize güveniyor diye, Hayır diyoruz işçiler, yani bizler mutlak bir çoğunlukla

17-İşçilere yıllık 3 çift ayakkabı, 2 takım iş elbisesi, ayrıca 750 TL değerinde elbi-selik kumaş verilmelidir.

18-Fazla mesai ücretleri % 100 zamlı ö-denmelidir.

19-Gece vardiyasında çalışanlara % 50 üc-ret zammı verilmelidir.

20-Disiplin kurulu 3 işçi, 3 işveren tem-silcisinden oluşmalı ve Disiplin Kurulu Başkanı işçi temsilcilerinden olmalıdır.

21-Pazar ve Resmi Tatil günlerinde vardi-ya dahil, tüm çalışanlara % 100 zamlı (Üc-veymiyeye) ödenmelidir.

sızlara güvenmiyoruz. Sarı sendikacılar, bunca deneyden sonra, hele son kardan pay alma protokollerinden sonra güven duygusu taşıyan işçi arkadaşlarımızla sayılacak kadar azalmıştır. İşçiden güç aldığını iddi-a edenler boylarıyla birlikte yalan söylü-yorlar. İspatlanması için her yol açık. Şu-be yönetim kurulu olarak olağanüstü kong-re kararı alsınlar işçinin kime evlendiği-ni görelim. HODRİ MEYDAN.

Ancak bu yolla Toplu Sözleşmeye daha g-çeli gidilir. İşçinin gerçek sözcüleri gö-vevlendirilmis olur. Tabanın söz ve karar sahibi olması ilkesi hayata geçirilir. Ve id-dia ediyoruz, bu yola başvurmak, işçilerin bütünleşmesi demektir. Bölücülük hiç de-gildir. Anadolu Yakası Merkez Şube Yö-ne-tim Kurulu'nun görevden istifalarını ve o-lağanüstü kongreye gitme yürekliğini ö-neriyoruz. Birkez daha işverene peşkes çe-kilmemek, onurumuzu ayaklar altına alan bir sözleşme imzalamamak için, hakları-mızı her şartta savunmak için, HAKLAR-I-MIZI SAVUNACAK YÖNETİMİ İŞBAŞINA GETİRMEK İÇİN, Şube yöneticilerine HOD-Rİ MEYDAN diyoruz.

22-Haftalık çalışma süresi 45 saate indir-ilmeli, 48 saat üzerinden ödeme yapılma-lı ve Cumartesi günleri tam tatil olmalıdır.

23-Yıllık ücretli izinlere üçer gün ilave edilmelidir.

24-Farcan pay dağıtımı iki maaş üzerin-den ve şarta bağlanmadan ödenmelidir.

25-Tesvik ikramiyeleri 5 yıldan geçerli olmak üzere başlatılmalı ve birer maaş artırılmalıdır.

26-Konut kredisi olarak her işçiye bir de-faya mahsus olmak üzere 25 bin TL hak tanınmalı ve 48 eşit taksitle kesilmelidir.

GENEL SEÇİMLER

5 Haziran Genel Seçimleri sonuculanlı bir ay oldu. İşçi sınıfımız, emekçi halkımız, ilerici yurtseverler "ELİ KANLI MC'ye OY YOK" şiarıyla seçimlere katıldılar. Önemli bir başarı kazandılar. Kimse "ULUSAL DEMOKRAT GÜÇLER'in bu başarısını görmemezlikten gelmez. TİP ve TBP kökenli çıkışlar güç birliğini parçalayıcı rol oynadılar. Çok az oy alan bu iki parti, Parlamento aritmetiklerinde karşı devrimcilerin değirmeni ne su taşıdılar.

Tek başına iktidar olabilmeye gücüne ulaşan CHP, tarihinde görülmemiş ölçüde toplumsal muhalefeti kendinde odaklaşmasını gerçekleştirmiştir. İşçi sınıfımızın, emekçi halkımızın yakın hedeflerinin aşarısını programına alan CHP, parlamento sayısını 189 dan 213 e çıkarmıştır. Cumhuriyet Senatosunda denge CHP lehine değişmiştir. Faşist tirmanışa dur diyen ilerici demokrat güçler, 5 Haziran öncesi güçlerine oranla daha ileri adımlar atmışlardır. CHP tek başına iktidar gücüne erişemesine rağmen, demokrasi cephesi eskiye oranla önemli ölçüde güçlenmiştir.

2,5 yıllık faşist tirmanış döneminin başlıca sorumlusu, AP, seçimlerden sağ oyları bünyesinde toplayarak 170 parlamenter ile girdiği seçimlerden 189 parlamenter ile çıkmıştır. DP'nin oyları AP ve MHP arasında paylaşılrken bir kısmı CHP'ne kaymıştır.

2,5 yıllık faşist tirmanışa döneminin en iyi kullanan faşist partilerden biri MHP dir. CHP Genel Başkanı ECEVİT'in (cinayet şebekesi) olarak belirtmek zorunda kaldığı patron beslemesi faşist sürüleri ile işçiyen gençliğe, tüm halkımıza kurşun yağdıran MHP, devlet gücünü lehine kullanan ve seçim-

lerden karlı çıkan parti oldu. Bunun sebebi açık.

İşbirlikçi sermaye, büyük toprak ağaları, 1973 Seçimleri'nden bu yana parlamenter yolla tek başına iktidar olamayacak kadar halkın nefretini kazanmıştır. 5 Haziran 1977 Seçimleri bu gerçeği ikinci kez vurgulayan olaydır. 4 yılda bir yapılan seçimlerle işbirlikçi burjuvazi ve gerici toprak ağaları, toplumsal değişimin nabzını ölçmek isterler.

Toplumsal değişimler, kendi siyasal ve ekonomik egemenliklerini sarsacak boyutlara ulaştığında, yeni yöntemlere başvururlar. 12 Mart 1971 Yılından bu yana, işbirlikçi sermaye ve gerici toprak beyleri, sömürülerini sürdürmenin başlıca yolunun faşizm olduğunda birleşmektedirler. Faşizmi kurumlaştırmayı hedefleyen 2,5 yıllık MC iktidarı, bu amaçla her türlü saldırıyı düzenlemekten geri kalmamıştır. MHP faşist devletin kurulmasında etkin görevler üstlenmeyi görev bildiğini, işbirlikçi sermaye ve toprak ağalarına açıklamıştır. Bu nedenle MHP büyüme sürecine girmiştir. Bu noktayı gözden kaçırmamak gerekir. İşbirlikçi sermaye punduna getirdiğinde faşist yönetimi hayatın her alanında hakim kılmak istiyor. MHP bu amaçla, sermaye tarafından örgütlenirilen bir partidir. AP'nin MHP'leşmesi bundan dolayıdır.

Bizler AP'ye, MHP'ye oy veren çıkarları bu partilerin politikası ile çatışmak zorunda olan yığınları kurtarmak görevi ile yükümlüüz. Faşist propaganda ve yalanlara kanan, faşist örgütlerden model uman herkesi, kendi çıkarları uğruna mücadeleye çekmek zorundayız.

Gelelim MSP'ye. Kitlelerin eni inançlarını ön plana çıkaranlık örgütlenme yolunu seçen, yer yer temsil ettiği sınıflar gereği iş-

birlikçi sermaye ile çatışan bu parti, giderek eriyen bir görüntü arz ediyor. Seçime girerken bünyesindeki nurcuların AP'nin damen suyuna girerek, bu partiyi iktiden çıkartma gayretleri belirli ölçüde sonuç vermiştir. Oylarının bir kısmı AP ve MHP'ye kaymıştır. Sebebi MC karakterli bir koalisyona girmesidir.

MSP, böylece bir politikayı devam ettirdiği surece eriyip gidecektir. Nurcuların bünyesinden ayrılmasıyla, işbirlikçi sermaye ile çatışan bir öz kazanan bu parti, MC tipi koalisyonlarla, kendi sonunu hazırlayacaktır.

Hepimiz biliyoruz ki, CHP şu aşamada, tek başına hükümet kurma gücüne sahip değil. Mec-listen güven oyu alamadı. Hükümet kurma görevinin Demirel'e verildiği şu günlerde özet bir değerlendirmeye yapacak olursak,

1- Her şeye rağmen, CHP'nin güvenoyu alamaması olumlu bir gelişme sayılamaz. Eskiye oranla daha güçlenen Ulusal Demokratik Güçler, parlamento içi ve parlamento dışındaki güçlerin eylem birliği yeni bir MC örgütlenmesine geçit vermemelidir. Gelişen şartların emrettiği mücadeleye anlayışıyla, her an seferber olabilecek bir eylem gücüne sahip olmak zorundayız. 2,5 yıllık faşist MC dönemi bize böylece bir duyarlılık kazandırmış olmalıdır. En geniş aktif yığın eylemleriyle, halk düşmanı, ülkeyi kan gölüne çeviren faşist MC, yeniden kurdurulmamalıdır. Bu nedenle CHP'nin tüm örgütleriyle demokrasiden yana olan tüm güçler, işçi sınıfımızın damgasını taşıyan eylemlerle, faşist MC tipi örgütlenmelere karşı yığılta direnmelidirler. Aksi halde ekmeğimizi, hürriyetimizi, varlığımızı tehlikeye veririz.

2- Yeni MC'nin ortak hareket noktası, güçlenen BAĞIMSIZLIK, DEMOKRASİ mücadelesini, işçi

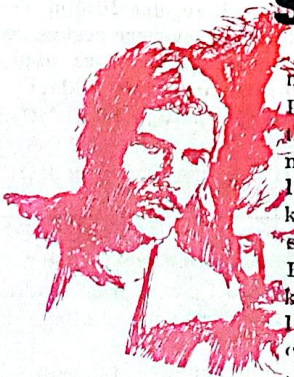
sınıfının yetkinleşen uzlaşma sınıf sendikacılığını yok etme olacaktır. MC'yi kurmaların belki de tek sebebi bu olacaktır. Bu hesap bozulmalıdır. İşbirlikçi sermayenin kendi dışındaki tüm sınıf ve tabakaları müdahale, yıkıma ittiği net olarak görülmüştür. Yeni MC'nin işsınıfı öncülüğünde serpilip gelişen BAĞIMSIZLIK, DEMOKRASİ mücadelesine saldırı kararı olacağı iyice bilincimize kalmıştır.

3- Yeni bir MC'nin kurulması ve işlerlik kazanması düzgün göre daha zordur. Ulusal Demokratik güçlerin eylem birliği ay öncesine oranla çok daha zayıftır. MC'nin iktidar olma ikidarda ise düşürülmesi gerektiğini, tartışmasız bütün demaratlar yakıcı bir şekilde kavmışlardır.

4- Kurulmak istenen MC gelişirse, güçlenen demokrasi hesi, faşistlerce eski mevzile ne geriletilmek istenecektir. İktidardaki faşistlerin süreci hızlandırılacak, faşist darbe için bütün şartlar hazırlanmak istenecektir. Sınıflar vaşı daha keskinleşecektir. Mücadele hayatın her alanında, şiddetli yöntemlerle sürdürülecektir. Kurtulmanın tek başına olmayacağını, geri durmanın kışı saflara yarayacağını, derinmesine kavrayarak mücadele yaygınlaşmalıdır. Kendiliğinden sonuca varılamaz. Bitkinliğe gınlığa yer vermeden, duygu tepkilerden uzak bilimsel düşünmek zorundayız. Her şeye rağmen şimdi daha güçlüyüz. Bilsel düşünürsek, demokrasi hesinin büyümekte olduğunu püt ederiz.

MÜCADELE BÜTÜN ŞİDDETLE DEVAM EDİYOR. ZAFER ZİMDİR.

Sendika ne yapıyor ?

2 Haziran 1977 Perşembe günü annemi ziyaret etmek için Paşabahçe Sosyal Sigorta Tesislerine gittim. Doktora annemi ziyaret etmek istediğimi söyledim. Annem çok hasta idi. Fakat doktor annemi görmeme müsaade etmedi. Tekrar rica ettim. Bu sefer bana sözlü olarak hakaret etti. "Defol köpek" şeklinde hakaret edince başhekimime şikâyet ettim. Çünkü doktor, "seni fabrikaya alıp apan edeceğim" de-

miş i. Başhekimine bunları anlattım. Başhekim "ben düzeltirim" den merak etme" demesine rağmen, 16 Haziran 1977 tarihinde bana bir yevmiye para cezası geldi. Beni dinlemeden bir yevmiye cezanın verilmesine razı gelen işçi düşmanı sarı sendikacıları lanetler, olayı işçi arkadaşlara duyururum.

Saraciyeye işçilerininlen Mustafa SEZGİN

YENİLEŞME

sahibi: GÜLTEN BÜYÜK
yönetim yeri: yeni işçi evleri

deri ve kundura işçilerinin sesi

yazı işl. md. **mustafa karakaş**
no: 77 BEYKOZ - İSTANBUL

YENİLEŞMEYİ OKU! OKUT!

dizgi: yenileşme
baskı:
baskı tarihi: 21/7/1977

DISK'ın GÜNLÜK GAZETESİ

Politika

MÜCADELE SAFLARIMIZDA

OKUYUN...
OKUTUN...
ABONE OLUN...